

Vlaams
Parlement

ingediend op **393** (2014-2015) – Nr. 1
10 juni 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het zetelakkoord,
met uitwisseling van brieven,
tussen het Koninkrijk België en
de Internationale Organisatie voor Criminele Politie –
INTERPOL (O.I.C.P. – INTERPOL),
ondertekend te Lyon op 14 oktober 2014
en te Brussel op 24 oktober 2014

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

INTERPOL is de grootste internationale politiële organisatie ter wereld. De organisatie heeft twee doelstellingen. Ten eerste tracht zij de wederzijdse bijstand tussen alle criminele politiële autoriteiten binnen de grenzen van de wetten in de verschillende landen en in de geest van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, te verzekeren en te bevorderen. Ten tweede wil INTERPOL bijdragen aan het tot stand brengen en ontwikkelen van instellingen die zich inzetten in de strijd en het voorkomen van gemeenrechtelijke misdaden.

Hoewel INTERPOL formeel geen intergouvernementele organisatie is, aangezien zij niet bij verdrag werd opgericht, wordt deze sinds 1971 wel als zodanig door de Verenigde Naties (VN) beschouwd.

Door middel van een verbindingsbureau in Brussel wenst de organisatie haar relaties met de Europese Unie (EU) verder uit te bouwen. De voorliggende overeenkomst is een klassiek zetelakkoord met uitzondering van een sociale zekerheidsclausule. Deze clausule werd weggelaten op vraag van INTERPOL. In een uitwisseling van brieven die integraal deel uitmaken van het zetelakkoord worden de voorwaarden vastgelegd waaronder de Belgische autoriteiten de door de organisatie ingevoerde afhouding als een interne belasting kunnen erkennen.

2. Situering

Het volkenrecht kent een aantal regimes van voorrechten en immuniteiten, die bedoeld zijn om de autonome uitoefening van de functies van bepaalde categorieën van entiteiten (vreemde staten, internationale organisaties) of personen (diplomatiek en consulaire personeel, vreemde staatshoofden, regeringsleiders en ministers van buitenlandse zaken, officiële delegaties) te vrijwaren. Deze immuniteiten werden gecodificeerd in een aantal verdragen, waarvan het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, wellicht het bekendste is.

Met Brussel als belangrijk diplomatiek centrum, spreekt het voor zich dat België gaststaat is voor vele internationale organisaties die in ons land hetzij hun hoofdzetel, hetzij een vertegenwoordiging hebben. België is gastheer voor een honderdtal internationale organisaties, waarvan de meeste in Brussel zijn gevestigd. In totaal gaat het om 47.000 personen met een bijzonder statuut, alle categorieën samen.

De Belgische rechtspraak aanvaardt niet dat internationale organisaties louter op basis van het internationale gewoonterecht voorrechten en immuniteiten genieten (Cass. 12 maart 2001, Arabische Liga). Dit betekent dat deze voorrechten en immuniteiten enkel worden toegekend als er een specifiek verdrag over werd gesloten en als dat verdrag ook in werking is getreden, wat betekent dat alle bevoegde parlementen hun instemming moeten hebben betuigd.

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt een belangrijke inspiratiebron voor de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. De beginselen uit dit verdrag worden op die organisaties analoog toegepast. Ons land houdt daarbij vast aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functio-

neel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie, eventueel in afwijking van de bestaande regelgeving in België.

De volgende standaardregels inzake immuniteit en voorrechten voor internationale organisaties en hun personeel, werden bij intrafederale consensus aangenomen:

1. de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en activa met betrekking tot de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit;
2. deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatieke statuut;
3. de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, dit wil zeggen dat zij geen procespartij kunnen zijn met betrekking tot de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie;
4. het diplomatieke personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in het verdrag inzake het diplomatiek verkeer;
5. de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indiensttreding;
6. er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

Zetelakkoorden voorzien een aantal voorrechten en immuniteiten, die door alle overheden dienen te worden gerespecteerd. Aangezien ze ook een impact (kunnen) hebben op gemeenschaps- of gewestbevoegdheden, behoeven ze ook de instemming van deze overheden. De concreet toegepaste voorrechten en immuniteiten verschillen tussen de zetelakkoorden onderling, maar in de regel gaat het om de volgende aspecten:

- ze beperken de draagwijdte van normen inzake huiszoeking, die door de gemeenschappen en gewesten met toepassing van artikel 11 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (BWHI) zouden worden aangenomen;
- ze beperken de toepassing van gewestelijke normen inzake onteigening (artikel 6quater BWHI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014) en de mogelijkheid van de gemeenschappen en de gewesten om tot onteigening over te gaan (artikel 79 BWHI);
- ze hebben een impact op de gewestelijke normen inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (artikel 6, §1, IX, 3°, BWHI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014) of de toepassing door de gewesten van de federale normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfs-situatie van de betrokken personen (artikel 6, §1, IX, 4°, BWHI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014);
- eventuele fiscale voorrechten zijn doorgaans ruim gesteld, zodat zij ook betrekking hebben op gewestelijke belastingen als vermeld in artikel 3 van de Bijzondere Financieringswet (bijvoorbeeld onroerende voorheffing, registratierechten);
- het is bovendien geenszins uitgesloten dat directe belastingen, ingesteld door de gemeenschappen of gewesten op grond van artikel 170, §2, eerste lid, van de Grondwet, van toepassing zouden zijn op internationale organisaties (bijvoorbeeld bepaalde wegensheffingen);
- eventuele voorrechten waardoor personeelsleden niet onder de Belgische sociale zekerheid vallen hebben een impact op het toepassingsgebied van de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap inzake de zorgverzekering (artikel 5, §1, II, 2°, BWHI) of de gezinsbijslagen (artikel 5, §1, IV, BWHI, zoals van toepassing vanaf 1 juli 2014). Voor INTERPOL ontbreekt evenwel het luik inzake sociale zekerheid, zodat deze regelgeving onverkort van toepassing blijft.

Hoewel de zetel van internationale organisaties meestal in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (bijvoorbeeld EU, Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) en ook in

het voorliggende geval van INTERPOL) of het Waalse Gewest (bijvoorbeeld SHAPE, ESA) en slechts zelden in het Vlaamse Gewest gelegen is, gelden de zetelakkoorden vrijwel steeds voor het volledige Belgische grondgebied. Het is zeker denkbaar dat deze organisaties in een ander gewest rechtshandelingen stellen die onder de toepassing van het zetelakkoord vallen. Bovendien is het mogelijk dat personeelsleden op wie het zetelakkoord van toepassing is, in een ander gewest wonen dan het gewest waar de zetel van de betrokken organisatie gevestigd is.

3. Inhoud

INTERPOL is de grootste internationale politieke organisatie ter wereld. Deze internationale organisatie, opgericht in 1923, houdt zich voornamelijk bezig met het ondersteunen van politieorganisaties bij het voorkomen en bestrijden van criminaliteit. INTERPOL beschikt over een hoogtechnologische infrastructuur waardoor zij technische en operationele ondersteuning kan leveren. Zo'n 190 landen zijn lid waardoor het de tweede grootste organisatie is na de Verenigde Naties.

Hoewel INTERPOL formeel geen intergouvernementele organisatie is, aangezien zij niet bij verdrag werd opgericht, wordt deze sinds 1971 wel als zodanig door de Verenigde Naties beschouwd. Net als bij de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) is INTERPOL een voorbeeld van een oorspronkelijk informeel forum dat geleidelijk tot een internationale organisatie evolueerde. Inmiddels voldoet het, met uitzondering van de oprichting bij verdrag, aan alle karakteristieken van internationale organisaties: INTERPOL bestaat uit gouvernementele organen, met gemeenschappelijke doelstellingen voor zijn leden, het functioneert met organen die zorgen voor de nodige autonomie ten overstaan van zijn leden en het bezit een externe vertegenwoordigingsbevoegdheid.

INTERPOL heeft zijn hoofdkantoor in Lyon (Frankrijk). Tevens beschikt elk aangesloten land over een eigen Nationaal Centraal Bureau dat de communicatie met het hoofdkantoor en de andere bureaus verzorgt. INTERPOL fungeert als verbindingsbureau tussen de lidstaten. Zo worden problemen inzake taal-, culturele en bureaucratische verschillen wegwerkt.

De organisatie heeft twee doelstellingen. Ten eerste tracht zij de wederzijdse bijstand tussen alle criminele politieke autoriteiten binnen de grenzen van de wetten in de verschillende landen en in de geest van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, te verzekeren en te bevorderen. Ten tweede wil INTERPOL bijdragen aan het tot stand brengen en ontwikkelen van instellingen die zich inzetten in de strijd en het voorkomen van gemeenschappelijke misdaden.

De belangrijkste taak van INTERPOL bestaat uit het faciliteren van het uitwisselen van informatie tussen de politiediensten van de aangesloten landen. Dit gebeurt aan de hand van databases betreffende gezochte personen, gestolen voorwerpen en allerlei opsporingsinformatie. Daarnaast biedt INTERPOL ook hulp aan de politiediensten bij het analyseren van informatie.

De secretaris-generaal van INTERPOL, Richard Noble, verzocht de federale minister van Buitenlandse Zaken op 20 maart 2009 om onderhandelingen op te starten met het oog op het sluiten van een zetelakkoord. Door middel van een verbindingsbureau in Brussel wenst de organisatie haar relaties met de Europese Unie verder uit te bouwen.

De voorliggende overeenkomst is een klassiek zetelakkoord met uitzondering van een socialezekerheidsclausule. Deze clausule werd weggelaten op vraag van INTERPOL. In een uitwisseling van brieven die integraal deel uitmaken van het zetelakkoord worden de voorwaarden vastgelegd waaronder de Belgische autori-

teiten de door de organisatie ingevoerde afhouding als een interne belasting kunnen erkennen.

4. Procedureverloop

4.1. Gemengd karakter en ondertekening

In zijn vergadering van 20 mei 2009 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV) het gemengde karakter van het zetelakkoord met INTERPOL vast. Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen zijn bevoegd verklaard. In een brief van 5 oktober 2009 deelde de voorzitter van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) mee dat de ICBB deze beslissing heeft goedgekeurd overeenkomstig de stilzwijgende schriftelijke instemmingsprocedure, vastgesteld door de ICBB op 9 juli 2008.

In toepassing van artikel 167 van de Grondwet betekent dit dat alle regeringen die naar intern recht mede bevoegd zijn, dus ook de Vlaamse Regering, de onderhandelde verdragstekst moeten goedkeuren vooraleer het zetelakkoord kan worden ondertekend. De bevoegde parlementen dienen hun instemming met dit zetelakkoord te verlenen, vooraleer de federale overheid het internationaal kan ratificeren.

4.2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV bracht een briefadvies uit op 2 juli 2014 en legt daarin net als in eerdere adviezen over zetelakkoorden de nadruk op het strategisch belang van de aanwezigheid van internationale organisaties en verbindingsbureaus op ons grondgebied en op de nood aan voldoende aantrekkelijke en internationaal competitieve voorwaarden in het kader van het zetelbeleid.

4.3. Advies Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 27 april 2015 met kenmerk 57.095/VR. De Vlaamse Regering reageert als volgt op de opmerkingen van de Raad.

4.3.1. *Vermelding van de Franse Gemeenschapscommissie*

De Raad van State verwijst naar zijn eerdere opmerkingen dat de verwijzing in de aanhef naar de gemeenschappen en gewesten zo zou moeten worden opgevat dat ze ook slaat op de Franse Gemeenschapscommissie (FGC), aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent, en dat het met het oog op de rechtszekerheid het beter was geweest dat dit uitdrukkelijk in de aangehaalde formule was vermeld.

Zoals de Vlaamse Regering reeds eerder als reactie op soortgelijke opmerkingen stelde, berust de opvatting van de Raad van State dat de FGC bij de ondertekening van gemengde verdragen zou moeten worden vermeld, niet op een juridische grond maar op een opportuniteitsoverweging. De grondslag van de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten is immers het samenwerkingsakkoord 'gemengde verdragen' van 8 maart 1994 en de op grond daarvan in de ICBB uitgewerkte ondertekeningsformules. De FGC is echter geen partij bij dit samenwerkingsakkoord, en er is geen juridische verplichting om de FGC op dezelfde manier bij de totstandkoming van gemengde verdragen te betrekken als de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 167 van de Grondwet, dat bij de totstandkoming van verdragen het beginsel 'in foro interno, in foro externo' huldigt en gelijktijdig met artikel 138 van de

Grondwet over de overdracht van bevoegdheden door de Franse Gemeenschap aan de FGC werd aangenomen, voorziet niet in een internationale bevoegdheid van de FGC, en de FGC is ook geen partij bij de samenwerkingsakkoorden rond buitenlands beleid. In een deel van de Franstalige rechtsleer stelt men dat dit 'een loutere vergetelheid' zou zijn van de grondwetgever (R. Witmeur, *La Commission Communautaire Française: une copie à revoir pour un État fédéral achevé?*, Brussel, Bruylant, 1995, 62). Een deel van de rechtsleer analyseert het feit dat in artikel 167 van de Grondwet geen sprake is van verdragsluitende bevoegdheden voor de FGC dan ook terecht als een verschil in behandeling gestoeld op de Grondwet zelf, die dus geen ontoelaatbare discriminatie uitmaakt in vergelijking met de gemeenschappen en gewesten (M. Leroy & A. Schaus; "Les relations internationales", in X, *Les réformes institutionnelles de 1993. Vers un fédéralisme achevé?*, Brussel, Bruylant, 1994, 40 en verder).

De Vlaamse Regering is inderdaad van oordeel dat er geen principiële bezwaar bestaat tegen een verschillende benadering door de grondwetgever van de gemeenschappen en de gewesten, die op grond van artikel 1 van de Grondwet de constituerende delen zijn van de federale staat, en een afgeleide instantie zoals de FGC, net zoals dat verschil overigens gemaakt wordt voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Zij ziet dus ook geen noodzaak om de bestaande verdragspraktijk aan te passen.

4.3.2. Legaliteitsbeginsel in belastingzaken

De Raad wijst op een mogelijk probleem met artikel 23, tweede lid, van het zetelakkoord, dat bepaalt dat de minister van Financiën van de Federale Regering de grenzen en de toepassingsvoorwaarden vastlegt voor het recht van bepaalde ambtenaren van het Verbindingsbureau om tijdens een periode van twaalf maanden na de eerste opname van hun functie hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en belasting over de toegevoegde waarde in te voeren of aan te kopen. De Vlaamse Regering onderschrijft de visie van de Raad dat de aan de minister bevoegd voor Financiën toegekende delegatie enkel toelaatbaar is zo ze betrekking heeft op het bepalen van praktische regels voor de toepassing van de genoemde verdragsbepaling, en niet zo ze betrekking heeft op de essentiële elementen aan de hand waarvan de belastingschuld van de belastingplichtige kan worden bepaald.

4.3.3. Terugwerkende kracht

De Raad wijst erop dat het zetelakkoord terugwerkende kracht heeft tot op de datum van vestiging in België, met uitzondering van de immuniteiten uit artikel 3 en 20.4. Dit is logisch aangezien hierdoor de rechtsgeldigheid van reeds ingestelde vervolgingen of van andere jurisdictionele handelingen, bedoeld in die verdragsbepalingen, behouden blijft. De Raad merkt evenwel op dat ook in andere artikelen (meer bepaald artikel 18, 19 en 21) jurisdictionele immuniteiten worden toegekend, waar wel terugwerkende kracht aan wordt toegekend. Dit is problematisch aangezien rechters zich niet onbevoegd kunnen verklaren wegens een immuniteit die is bepaald in een verdrag dat reeds is gesloten, maar waarmee de bevoegde parlementen nog niet hebben ingestemd.

De Vlaamse Regering erkent het probleem, en is van oordeel dat de enige oplossing erin bestaat dat het zetelakkoord zo snel mogelijk geratificeerd wordt, zodat de periode waarin aan verdragsbepalingen terugwerkende kracht wordt toegekend, zo beperkt mogelijk wordt gehouden. Het is ook van belang dat bij toekomstige verdragsonderhandelingen door het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid aandacht wordt besteed aan de correcte redactie van de verdragstekst.

Daarnaast merkt de Raad ook op dat artikel 3 van het voorontwerp van instemmingsdecreet in overeenstemming dient te worden gebracht met de uiteindelijke ondertekende tekst van het zetelakkoord. In plaats van de oorspronkelijke terugwerking tot op de datum van de vestiging in België van het Bureau van INTERPOL dient melding te worden gemaakt van terugwerking tot 1 januari 2012.

4.4.4. *Nederlandse taalversie*

De Raad is van oordeel dat de vermelding in het zetelakkoord van het feit dat het in het in de Nederlandse, Engelse en Franse taal gesteld is maar dat de Franse en Engelse teksten rechtsgeldig zijn, moet worden gelezen conform artikel 33.1 van het Weens Verdragenverdrag, met andere woorden in de zin dat de Nederlandse taalversie bij geschillen niet gehanteerd wordt voor de uitlegging van het akkoord.

4.4.5. *Uitwisseling van brieven*

De Raad merkt tot slot op dat ook de uitwisseling van brieven die met het akkoord gepaard is gegaan, aan het Vlaams Parlement moet worden voorgelegd.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Het akkoord telt 34 artikelen, verdeeld over vier hoofdstukken.

Hoofdstuk I. Rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten van de Internationale Organisatie voor Criminele Politie – INTERPOL (artikel 1 tot en met 17)

Artikel 1 geeft een aantal standaarddefinities, vergelijkbaar met andere zetelakkoorden.

Artikel 2 stelt dat de internationale rechtspersoonlijkheid en rechtsmacht van de Organisatie worden erkend. Artikel 3 verleent immuniteit van rechtsmacht aan de Organisatie. Artikel 4 stelt dat de goederen en bezittingen van INTERPOL die worden gebruikt voor de uitoefening van de officiële werkzaamheden van het Bureau, niet het voorwerp kunnen uitmaken van opvordering, verbeurdverklaring, inbewaringstelling of een andere vorm van beslaglegging of dwang. In geval van onteigening moet België zijn medewerking verlenen aan de herinstallatie van het Bureau. Het archief en de gebouwen van het Bureau zijn onschendbaar (artikel 5 en 6). De Organisatie mag in het kader van haar officiële werkzaamheden communicatiemiddelen gebruiken en zijn officiële briefwisseling is onschendbaar (artikel 7). De Organisatie mag om het even welke valuta bezitten en rekeningen hebben in functie van haar opdracht (artikel 8).

Artikel 9 bepaalt dat de Organisatie, haar bezittingen, inkomsten en andere goederen bestemd voor officieel gebruik, zijn vrijgesteld van directe belastingen, maar er is geen vrijstelling van directe belasting voor inkomsten uit een industriële of commerciële activiteit. In geval van aanzienlijke aankopen van roerende of onroerende goederen of externe dienstverlening waarvan de prijs indirecte rechten of btw bevat, worden, zo mogelijk, regelingen getroffen met het oog op de kwijtschelding of terugbetaling van die rechten of belastingen (artikel 10). De Organisatie mag goederen en publicaties voor officieel gebruik vrij invoeren (artikel 11). De Organisatie is vrijgesteld van indirecte belastingen op goederen die het invoert, verwerft of uitvoert voor officieel gebruik (artikel 12) en op officiële publicaties (artikel 13). In een aantal gevallen wordt geen vrijstelling van rechten of indirecte belastingen toegekend (artikel 14). Goederen die eigendom zijn van de Organisatie kunnen in België slechts worden vervreemd in overeenstemming met de in de Belgische wet- en regelgeving bepaalde voorwaarden (artikel 15). De Organisatie is niet vrijgesteld van belastingen, heffingen en rechten die alleen de vergoeding

van diensten van openbaar nut (retributies) betreffen (artikel 16). De voorwaarden en toepassingsregels van de voorgaande artikelen worden vastgelegd door de bevoegde Belgische overheid.

Hoofdstuk II. Statuut van het personeel (artikel 18 tot en met 25)

Artikel 18 verleent de vertegenwoordigers van de lidstaten, het personeel van het Secretariaat-generaal, de leden van het Uitvoerend Comité en hun delegatie, evenals de leden en personen die functies uitoefenen bij de Commissie van Toezicht, voorrechten en immuniteiten tijdens vergaderingen, bij de uitoefening van hun taken en tijdens hun verplaatsingen van en naar de vergaderplaats. Het betreft immuniteit van arrestatie of gevangenhouding, immuniteit van rechtsvervolging met betrekking tot woorden en daden, onschendbaarheid van officiële papieren en documenten. Het hoofd van het Bureau en diens adjunct genieten dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten als diplomaten. Hun samenwonende wettige partner en inwonende minderjarige kinderen ten laste, genieten dezelfde voordelen als de echtgenoot of echtgenote en kinderen van diplomaten. De secretaris-generaal evenals zijn partner en kinderen, genieten de voorrechten toegekend aan diplomatieke vertegenwoordigers (artikel 19).

De ambtenaren van het Bureau genieten vrijstelling van belastingen op salarissen, emolumenten en vergoedingen. De Belgische autoriteiten kunnen de door de organisatie ingevoerde afhouding als een interne belasting erkennen. De voorwaarden werden vastgelegd in een uitwisseling van brieven die integraal deel uitmaken van het zetelakkoord. Verder genieten deze ambtenaren vrijstelling van rechtsvervolging en onschendbaarheid voor officiële papieren en documenten. Wat munt- en wisselreglementeringen betreft, genieten zij de faciliteiten die worden toegekend aan ambtenaren van internationale organisaties. Zij zijn niet onderworpen aan de maatregelen tot beperking van de immigratie of vreemdelingenregistratie. Deze afwijking wordt toegekend in overeenstemming met de wetgeving in België. De personeelsleden zijn evenmin onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlanders. Het Bureau deelt gegevens over zijn personeelsleden mee aan de protocoldienst van de FOD Buitenlandse Zaken (artikel 20).

Artikel 21 verleent voorrechten en immuniteiten aan de experts, ook tijdens hun officiële verplaatsingen. De voorrechten en immuniteiten worden niet voor het persoonlijk voordeel toegekend.

Artikel 22 stelt dat de verleende vrijstellingen in artikel 20.1 niet van toepassing zijn op de pensioenen en rentes die de Organisatie betaalt aan haar vroegere personeelsleden in België of aan hun rechthebbenden, noch op uitkeringen aan personeelsleden die werden aangeworven voor minder dan een jaar of geen vaste betrekking bekleden. De bevoegde minister van Financiën legt de voorwaarden en toepassingsmodaliteiten vast.

De ambtenaren van het Bureau hebben het recht binnen het jaar na hun indiensttreding hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en btw in te voeren of aan te kopen. De bevoegde minister van Financiën legt de grenzen en toepassingsvoorwaarden van het artikel vast (artikel 23).

Artikel 24 verplicht België niet voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan eigen onderdanen of vaste ingezetenen, behalve die waarin artikel 20.1, 20.4 en 21.1, b), c) en d), voorziet.

Het Bureau zal elk jaar vóór 1 maart een fiche overhandigen aan de begunstigen waarop de naam en adres, het bedrag van de salarissen, emolumenten, vergoedingen, pensioenen of rentes staan vermeld die gedurende het voorgaande jaar

door de Organisatie of door het Bureau werden gestort. Een dubbel wordt naar de Belgische fiscale administraties doorgestuurd (artikel 25).

Hoofdstuk III. Algemene bepalingen (artikel 26 tot en met 32)

Artikel 26 herhaalt dat de voorrechten en immuniteiten niet tot persoonlijk voordeel worden toegekend. De Secretaris-generaal van de Organisatie moet de immuniteiten opheffen indien zij een belemmering vormen voor de rechtsbedeling.

België heeft het recht om voorzorgen te nemen in het belang van zijn veiligheid en van de openbare orde (artikel 27) en draagt geen aansprakelijkheid voor daden of nalatigheden van de Organisatie of haar personeelsleden (artikel 31). Artikel 28 bepaalt dat geen enkele immuniteit van rechtsmacht geldt in geval van inbreuk op het verkeersreglement of van schade berokkend door een motorvoertuig. De Organisatie en haar ambtenaren moeten zich houden aan de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

De Organisatie werkt samen met de bevoegde Belgische autoriteiten om de goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, de naleving van het politiereglement te waarborgen en misbruiken te vermijden (artikel 29). Zij moet zich houden aan de Belgische wet- en regelgeving, alsook aan rechterlijke uitspraken die te zijnen opzichte worden gedaan (artikel 30).

Artikel 32 beschrijft de geschillenregeling.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen (artikel 33 en 34)

Artikel 33 betreft de informatieplicht van de Organisatie in geval van wijziging van haar statuten of de sluiting van het Bureau.

Het zetelakkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van de laatste kennisgeving, met terugwerking tot 1 januari 2012, uitgezonderd de artikelen 3 en 20.4 (artikel 34). Daarom wordt deze terugwerking ook ingeschreven in artikel 3 van het instemmingsdecreet.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

**Voorontwerp van decreet tot instemming met
het zetelakkoord, met uitwisseling van brieven, tussen
het Koninkrijk België en de Internationale Organisatie voor Criminele
Politie – INTERPOL (O.I.C.P. – INTERPOL),
ondertekend te _____ op _____.**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord, met uitwisseling van brieven, tussen het Koninkrijk België en de Internationale Organisatie voor Criminele Politie – INTERPOL (O.I.C.P. – INTERPOL), ondertekend te _____ op _____, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van de datum van de vestiging in België van het Bureau van INTERPOL.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het zetelakkoord, met uitwisseling van brieven, tussen het Koninkrijk België en de Internationale Organisatie voor Criminele Politie – INTERPOL (O.I.C.P. – INTERPOL), ondertekend te Lyon op 14 oktober 2014 en te Brussel op 24 oktober 2014, zal volkomen gevolg hebben.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking op 1 januari 2012.

Brussel, 5 juni 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS